

Toelichting bij de rol van de Ethische Commissie en de Ethische Code

Brussel, mei 2015

1. Algemeen

De Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische-communicatienetwerken (kortweg: “de Ethische Commissie” of ook de “Ethische Commissie voor de telecommunicatie”) is de controle-instantie die specifiek¹ toeziet op het correct gebruik van 090x² en 070-nummers en betalende sms'en en mms'en.

De Ethische Commissie is volgens artikel 134 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie bevoegd om zich uit te spreken over de inbreuken op de Ethische Code.

De Ethische Code werd ingesteld op voorstel van de Ethische Commissie krachtens het koninklijk besluit van 9 februari 2011 tot vaststelling van de Ethische Code voor de telecommunicatie.

2. De Ethische Commissie voor de telecommunicatie

a) *Samenstelling*

De Ethische Commissie voor de telecommunicatie bestaat uit een voorzitter en zes effectieve³ leden.

De huidige leden werden benoemd voor een periode van vijf jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar.

De leden van de Ethische Commissie voor de telecommunicatie zijn gehouden aan het beroepsgeheim, ook wanneer ze geen lid meer zijn van de Commissie.

De voorzitter van de Ethische Commissie is de heer Emmanuel Pieters.
De plaatsvervangend voorzitter van de Ethische Commissie is de heer Frederic Vroman.

De overige leden vertegenwoordigen bepaalde belangen of ministers⁴:

- 2 leden vertegenwoordigen de gezinsbelangen;
- 1 lid vertegenwoordigt de minister van Economie;
- 1 lid vertegenwoordigt de minister van Justitie;
- 1 lid vertegenwoordigt de minister van Consumentenzaken;

¹ Ook andere publieke instanties, zoals de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, de Ombudsdienst voor Telecommunicatie en de Parketten en de Onderzoekersrechtters, hebben bevoegdheden ten aanzien van betaalnummers. De Ethische Commissie is echter opgericht met de bedoeling om zich specifiek met betalende diensten aangeboden via elektronische-communicatienetwerken in de zin van de federale telecomwet (wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie) bezig te houden.

² De aanduiding ‘x’ wijst erop dat er codes met verschillende cijfers mogelijk zijn. Vandaag bestaan de volgende nummerreeksen: 0900, 0901, 0902, 0903, 0904, 0905, 0906, 0907 en 0909.

³ Naast zes effectieve leden, telt de Ethische Commissie ook zes plaatsvervangende leden.

⁴ Zie koninklijk besluit van 23 januari 2006 betreffende de samenstelling van de Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische-communicatienetwerken, *Belgisch Staatsblad*, 10 februari 2006.

- 1 lid vertegenwoordigt de minister van Telecommunicatie.

De Ethische Commissie telt, buiten de voorzitter, evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden.

De Ethische Commissie is multidisciplinair samengesteld, omdat het gebruik en aanbod van betaalnummers raakvlakken vertoont met verschillende disciplines, zoals het consumentenbeschermingsrecht (o.m. doorwerking van boek VI van het Wetboek Economisch recht⁵), het telecommunicatierecht (dat bepalingen bevat in verband met het gebruik van betaalnummers⁶ en de blokkering ervan op verzoek van de eindgebruiker⁷), het strafrecht (o.m. verbod op bederf van de jeugd en prostitutie), enzovoort.

De gezinsbelangen zijn vertegenwoordigd in de Ethische Commissie om mee te zorgen voor grenzen tussen wat een eventueel geschikte dienst is voor minderjarigen en wat niet. Zo bestaan er betalende diensten in de sfeer van de erotiek en dating, die zich enkel op meerderjarigen zouden moeten richten. Deze diensten moeten ook aangeboden worden via een aparte telefooncode (de 0906- en 0907-nummers voor spraakdiensten en de korte nummers 7000 tot en met 7999 voor betalende sms- of mms-diensten).

b) Secretariaat en ondersteuning

Het BIPT, de regulator van de telecommunicatiesector, verzorgt het secretariaat van de Ethische Commissie.

Het secretariaat ontvangt de klachten gericht aan de Ethische Commissie voor de telecommunicatie en neemt de dossiers in vooronderzoek. Het kan ook een onderzoek starten op eigen initiatief. Het secretariaat zet de zaken op de agenda van de Ethische Commissie (en zorgt voor een verslag over het dossier dat werd opgestart naar aanleiding van een klacht).

Verder staat het BIPT ook in voor de logistieke en financiële ondersteuning van de Ethische Commissie (bv. voorzien van vergaderlokalen, het uitbouwen en financieren van de website, enz.). Het is om deze reden dat de zittingen van de Ethische Commissie plaatsvinden in de gebouwen van het BIPT.

c) Taken van de Ethische Commissie

1. Een Ethische Code voor de telecommunicatie voorstellen

Een eerste taak van de Ethische Commissie bestaat erin om een voorstel van koninklijk besluit tot vaststelling van de Ethische Code⁸ over te zenden aan de bevoegde ministers (artikel 134, § 2, eerste lid, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie). Dat is ook gebeurd met het koninklijk besluit van 9 februari 2011 tot vaststelling van de Ethische Code voor de telecommunicatie.⁹

⁵ Dit boek voorziet in algemene regels betreffende prijsaanduidingen, correcte reclamevoering, omkaderingsregels voor een verkoop op afstand, een verbod op gedwongen aankopen, enzovoort. Voor meer informatie, zie www.economie.fgov.be.

⁶ Zie de artikelen 48, 50 en 71 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers (*Belgisch Staatsblad*, 28 juni 2007) en de PowerPoint presentatie “Informatie over betaalnummers” op de website van de Ethische Commissie.

⁷ Deze blokkering wordt ook wel eens “Call Barring” genoemd of oproepblokkering. Zie artikel 120 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie en het ministerieel besluit van 12 december 2005 tot vaststelling van de categorieën uitgaande gesprekken en uitgaande oproepen waarvan de blokkering kosteloos aan de eindgebruikers aangeboden moet worden (*Belgisch staatsblad*, 16 december 2005) en de gecoördineerde versie van dat laatste besluit op de website van de Ethische Commissie.

⁸ De wijzigingen in de Ethische Code voor de telecommunicatie dienen ook te worden goedgekeurd op voorstel van de Ethische Commissie.

⁹ *Belgisch Staatsblad*, 21 juni 2011, p. 36508, gewijzigd door het koninklijk besluit van 4 april 2014 tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 april 2007 betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers en tot wijziging van

De Ethische Code voor de telecommunicatie duidt de telefoonnummerreeksen aan waarvoor het is toegestaan om naast de prijs voor de communicatie ook een betaling voor de inhoud te vragen. Daarnaast omschrijft de Ethische Code de voorwaarden waaronder betalende diensten aan de eindgebruikers kunnen worden aangeboden.

- De nummerreeksen die zijn bestemd voor betalende diensten worden vastgelegd in de bijlage bij de Ethische Code. De bijlage is een verlengstuk van de bepalingen van het koninklijk besluit betreffende nummering¹⁰ naar de personen die betalende diensten via elektronische-communicatienetwerken aanbieden (ook: “dienstenaanbieders” genoemd). Door het aannemen van de bijlage is de Ethische Commissie in staat om een correcte oproepblokkering te bevorderen. Oproepblokkering stelt de eindgebruiker in staat om preventief en (in de gevallen bepaald via ministerieel besluit (zie voetnoot 7)) gratis oproepen te blokkeren naar bepaalde categorieën van diensten, zoals oproepen naar betaalnummers waarmee logo’s, beltonen, spelletjes en andere wedstrijden worden aangeboden. Via de bijlage ziet de Ethische Commissie toe op een correcte classificatie van de verschillende dienstencategorieën.
- Wat betreft de omschrijving van de voorwaarden waaronder de betalende diensten aan de eindgebruikers kunnen aangeboden worden, is de Ethische Commissie als volgt tewerk gegaan:

Als uitgangspunt heeft de Ethische Commissie de teksten van de in 2007 bestaande gedragscodes genomen. Dit zijn, enerzijds, de Gedragscode betreffende het aanbod van bepaalde diensten via telecommunicatie, ondertekend door de belangrijkste operatoren van vaste telefonie in België (zie <http://www.telecom-code-telecom.be>), en, anderzijds, de GOF-richtlijnen voor SMS/MMS/LBS-diensten, opgesteld door de voornaamste Belgische mobiele operatoren in het kader van het “GSM Operators’ Forum” (zie onder meer: <http://www.gofguidelines.be>).

Vervolgens heeft de Ethische Commissie adviezen gekregen van de Ombudsdienst voor telecommunicatie, de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie en van de Raad voor het Verbruik, waarin de voornoemde gedragscodes werden geëvalueerd.

De Ethische Commissie heeft ook over de grenzen heen gekeken en gerichte bepalingen van enkele buitenlandse gedragscodes (voornamelijk de Code of Practice van de Ierse “premium rate regulator” RegTel en in mindere mate de gedragscodes toepasselijk in het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Frankrijk en Nederland) genomen als inspiratiebron.

Op basis van deze bronnen en eigen inzichten en accenten heeft de Ethische Commissie in een aantal werkvergaderingen een tekst opgesteld, die vervolgens voor commentaar voorgelegd werd in een openbare raadpleging van 12 december 2008 tot en met 30 januari 2009.

Op 29 juli 2009 werd het ontwerp van koninklijk besluit voor onderzoek ter kennis gebracht van de Europese Commissie. (zie kennisgeving nr. 2009/439/B(elgië) op de website <http://ec.europa.eu/enterprise/tris/>)¹². Die studie werd afgerond op 30 oktober 2009 zonder opmerkingen van de Europese Commissie of de andere lidstaten.

het koninklijk besluit van 9 februari 2011 tot vaststelling van de Ethische Code voor de telecommunicatie, Belgisch Staatsblad, 22 mei 2014, p. 40709

¹⁰ Meer bepaald de artikelen 48, 50 en 71 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers (*Belgisch Staatsblad*, 28 juni 2007), zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 maart 2009 (*Belgisch Staatsblad*, 22 april 2009) en het koninklijk besluit van 4 april 2014 (*Belgisch Staatsblad*, 22 mei 2014).

¹¹ De procedure is gebaseerd op de bepalingen van Richtlijn 98/34/EG van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels met betrekking tot de diensten van de informatiemaatschappij.

Na afloop van die Europese procedure werden de resterende nationale procedures voor aanneming van verordeningsteksten (waaronder het definitieve voorstel van de Ethische Commissie en het advies van de Raad van State) doorlopen¹².

2. Bindende uitspraken doen over naleving van de Ethische Code voor de telecommunicatie

Sinds de inwerkingtreding van de Ethische Code mag de Ethische Commissie haar tweede taak uitoefenen, met name het controleren van de naleving van de Ethische Code.

De Ethische Commissie voor de telecommunicatie kan zich uitspreken over de naleving van de Ethische Code voor de telecommunicatie.

- Na een klacht (zie ook de website; "Hoe een klacht indienen?")
- Op eigen initiatief

De verschillende procedures zijn reeds uitgewerkt in een koninklijk besluit van 1 april 2007¹³.

Wanneer een klacht wordt ingediend komt deze terecht bij het secretariaat van de Ethische Commissie.

Het secretariaat mag bijkomend onderzoek vragen aan de Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie (<http://economie.fgov.be>) of aan andere instellingen waarmee een samenwerking werd gedefinieerd¹⁴.

De inbreuken op de Ethische code voor de telecommunicatie kunnen worden bestraft met een of meer van de volgende maatregelen:

- een administratieve geldboete van 125 tot 250.000 euro,
- een schorsing van de betrokken dienst tot één jaar,
- de opheffing van de betrokken dienst of van het betrokken nummer,
- het verbod om nieuwe diensten aan te bieden.

Bij het uitspreken van de sancties houdt de Ethische Commissie, of een van haar kamers, rekening met de ernst van de inbreuk, het herhaaldelijk karakter van inbreuken, alsook met het al dan niet opzettelijk karakter ervan.

Wanneer de Ethische Commissie één van bovenstaande sancties uitspreekt, moet de overtreder ook de benadeelde(n) binnen de 30 dagen na de kennisgeving van de uitspraak terugbetalen.

¹² Op 14 oktober 2009 heeft de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een gunstig advies uitgebracht (met enkele opmerkingen) over het ontwerp-KB. Zie advies nr. 26/2009 op de website van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer: www.privacycommission.be.

¹³ Koninklijk besluit van 1 april 2007 betreffende de procedure voor en de praktische regels in verband met de werking van de Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische-communicatienetwerken (*Belgisch Staatsblad*, 12 april 2007), zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 22 januari 2013, *Belgisch Staatsblad*, 8 februari 2013).

¹⁴ Meer informatie over dit onderwerp vindt u in "Hoe een klacht indienen?" op de site www.telethicom.be.

3. De Ethische Code voor de telecommunicatie

Het gaat het bestek van dit document te buiten om alle bepalingen van de Ethische Code systematisch toe te lichten.

De hierna volgende bepalingen van de Ethische Code worden naar voren gebracht, omdat ze:

- belangrijk zijn in de praktijk en/of
- welbepaalde veel voorkomende problemen illustreren en/of
- nieuw zijn ten opzichte van de bestaande gedragscodes en ze dus een wijziging van de manier van werken van de aanbieders van 090x- of sms/mms-nummers zullen teweegbrengen.

De artikelen van de opsomming hierna¹⁵ verwijzen naar de artikelen van de Ethische Code.

- ***Informatie en transparantie (art.3)***

De operator moet bestendig informatie over de dienst en alle bij het aanbod betrokken ondernemingen ter beschikking houden van de Ethische Commissie, alsook over de persoon (de personen) bij de dienstenaanbieder (zie hierboven) die bevoegd is (zijn) om de aanbieder te vertegenwoordigen in zijn betrekkingen met de Ethische Commissie en over de persoon (de personen) bij deze laatste die de individuele klachten of verzoeken behandelt (behandelen).

Het BIPT, de toezichthouder van de telecomsector, kent betaalnummers in blokken van 1.000 nummers toe aan de operatoren (korte sms- of mms-nummers in blokken van 100 of individueel). De operatoren baten meestal niet zelf de dienst uit die aan de hand van een 070 of 090x-nummer of een betaal-sms of –mms wordt verstrekt. In de plaats daarvan kennen de operatoren één of meerdere betaalnummers of korte 4-cijferige sms- of mms-nummers toe aan een bedrijf dat de technische knowhow heeft om de leverancier van een dienst of de bedenker van een toepassing aan te sluiten op de netwerken van de Belgische operatoren. Dat bedrijf wordt vaak een “serviceprovider” of “connectivity provider” genoemd.

Achter een betaalnummer zit dus vaak een keten van dienstverlenende bedrijven. Omdat die keten niet altijd transparant is, bepaalt de Ethische Commissie dat de operator haar binnen de twee werkdagen de informatie over de dienstenaanbieder en de andere personen die zijn betrokken bij de aanbieding van de betalende dienst, moet verschaffen. Dit zal ook de behandeling van klachten vergemakkelijken.

- ***Een betaalnummer mag niet gebruikt worden voor het voeren van ongevraagde reclame (art. 9)***

Artikel 9 voert een algemene regel in die voornamelijk aanbieders van betalende sms-berichten verbiedt om via korte 4-cijferige sms- en mms-nummers ongevraagde reclame voor betalende diensten toe te zenden aan de eindgebruikers. Naast het feit dat dergelijke berichten storend kunnen zijn, brengen reacties op dergelijke berichten, vaak ongewild, een nieuwe betalingssequentie teweeg. Dit geeft in de praktijk aanleiding tot vele klachten.

- ***Een betalende dienst via een elektronische-communicatienetwerk mag nooit als gratis worden voorgesteld (art. 13)***

Een dienst in een reclame bestempelen als *gratis*, terwijl een *betaalnummer* moet worden opgeroepen is in feite een *contradictio in terminis*. Deze vorm van bedrieglijke reclame wordt uitdrukkelijk verboden.

¹⁵ Het bullet point omschrijft het artikel in kwestie; daarna volgt een korte toelichting.

- ***De dienstenaanbieder moet over een klantendienst beschikken (art. 15)***

Elke eindgebruiker kan bij deze dienst terecht voor de nodige informatie in verband met de aangeboden dienst. Deze klantendienst moet telefonisch bereikbaar zijn en de belkosten per minuut mogen niet meer bedragen dan de kosten voor een oproep naar een vast nationaal nummer.

- ***Verplichting om het hoogst mogelijke eindgebruikerstarief voor een oproep naar een betaalnummer te vermelden (artikel 20 en volgende).***

De tarieven die de eindgebruiker betaalt voor een oproep, een sms- of mms-bericht, variëren naargelang van het netwerk waarop de eindgebruiker is aangesloten. Dit betreft een logisch gevolg van de concurrentie. Het wordt bijgevolg soms wel wat moeilijk in de praktijk om in reclame en publiciteit een eindgebruikerstarief te vermelden dat in alle gevallen van toepassing is. De Ethische Code schuift dan ook de vermelding van het hoogst mogelijke tarief in reclames naar voren, ongeacht het toestel dat gebruikt wordt. Vermeldingen zoals “€ 1 per minuut + evt. gsm-kosten” of “€ 1 per oproep + evt. interconnectiekosten”, lichten de eindgebruiker, volgens de Ethische Commissie, onvoldoende in over de hoogte van het tarief dat hem uiteindelijk aangerekend zal worden.

- ***Regels betreffende de transparantie van de tarieven (art. 20)***

Artikel 20 schrijft voor dat het eindgebruikerstarief moet worden uitgedrukt in euro per minuut of wordt weergegeven als een vast bedrag in euro per oproep of per bericht. De afkorting van de munt “euro” mag uitsluitend EUR, € of een door de Europese Unie erkende afkorting zijn en de afkorting voor de tijdseenheid “minuut” mag uitsluitend “min” zijn.

Indien het eindgebruikerstarief wordt aangerekend per bericht, dient de gebeurtenis of de gebeurtenissen die aanleiding geven tot de aanrekening van een eindgebruikerstarief te worden vermeld op een duidelijke en ondubbelzinnige wijze zonder gebruik te maken van andere afkortingen of acroniemen dan “sms” of “mms”. Het doel van deze vereiste is om te vermijden dat vermeldingen zoals “€ 1 pvob” worden gebruikt om aan te duiden dat elke verzonden of ontvangen sms 1 euro kost.

- ***Gedetailleerde regels over het inschrijven op en het stopzetten van betalende berichtendiensten (art. 31 en volgende)***

In het kader van abonnementsdiensten of andere diensten die het verzenden en/of ontvangen van verscheidene betalende sms- of mms-berichten impliceren (in de Ethische Code “betalende berichtendiensten” genoemd) ontvangt men sms'en of mms'en die vaak betalend zijn bij ontvangst. Conform de zelfregulering van de mobiele sector (GOF Guidelines; zie hierboven) kan dat enkel wanneer men zich vooraf heeft ingeschreven (art. 30, §2).

Voor de inschrijving op abonnementsdiensten, die een verbintenis voor een welbepaalde periode impliceren, wordt, in lijn met de meest recente versie van de GOF Guidelines, bepaald dat het verzenden van één inschrijvings-sms niet voldoende is. Er moet in dat geval een zogenaamde “dubbele opt-in”-procedure (of een procedure van bevestiging van inschrijving) gevolgd worden, waarin de aanbieder van de dienst onder meer ook een gestandaardiseerd bevestigingsbericht met vermelding van de abonnementsgelden moet verzenden aan de eindgebruiker (details zie artikel 32, §2).

Alle inschrijvingen op een betalende berichtendienst worden gevolgd door een gratis bericht ter informatie waarin het tarief, de procedure voor afmelding en de gegevens van de klantendienst worden vermeld (art. 33). Pas na verzending van dat bericht mag de aanbieder van deze dienst zijn diensten beginnen aan te bieden.

Voortgaand op de reeds bestaande zelfregulering in de mobiele sector moet het ongedaan maken van een betalende berichtendienst steeds mogelijk zijn door verzending van het

woord "STOP", eventueel gevolgd door een trefwoord¹⁶, naar het korte 4-cijferige nummer dat door de dienst gebruikt wordt (art. 36).

Het opnemen van deze regels in de Ethische Code heeft tot doel de naleving in de praktijk van de verplichting tot inschrijving en van het "STOP"-trefwoord door de dienstenaanbieders krachtiger af te dwingen.

- ***Bewijslast van de inschrijving op een gegeven dienst (art. 34)***

De bewijslast ligt bij de dienstenaanbieder. Indien deze laatste niet in staat is om het nodige bewijs voor te leggen, dan is de eindgebruiker niet verplicht om de geleverde dienst te betalen.

- ***Verbod om, bij aanvang of tijdens het gesprek, de oproeper door te sturen naar een wachtlijn, behalve wanneer de maximale wachtduur gelijk is aan of kleiner is dan één minuut (art. 46)***

- ***Strikte omkadering van betalende diensten bestemd voor minderjarigen (art. 52 en volgende)***

Het is een gegeven dat sommige betalende diensten (in het bijzonder sms-diensten) populair zijn bij jongeren. Deels geïnspireerd op de bijzondere gedragsregels inzake bankreclame en -marketing gericht op jongeren uit de Gedragscode van de Belgische Vereniging van Banken en Beursvennootschappen, schuiven de voorstellen van de Ethische Commissie naar voren dat betalende diensten bestemd voor minderjarigen en de reclame ervoor niet mogen gericht zijn op minderjarigen jonger dan 12 jaar. Een betalende dienst voor minderjarigen (van 12 jaar of ouder) moet daarenboven voor deze doelgroep van belang kunnen zijn en de aanbieder moet redelijkerwijze kunnen verwachten dat de minderjarige de dienst of het product in kwestie kan betalen (bv. met eigen zakgeld of met het door de ouders toegestaan krediet op de herlaadkaart) (art. 53).

Naast andere voorstellen, wordt er ook een lager maximumtarief voorgesteld dan voor andere betalende diensten (zie artikel 55; maximaal 50 eurocent per minuut of maximaal 1 euro per oproep of per bericht)¹⁷.

- ***De totale prijs voor deelname aan een spelsessie mag nooit meer bedragen dan 5 euro (art. 65)***

- ***Verbod om in het kader van chatdiensten sms'en te gebruiken die betalend zijn bij ontvangst (art. 91)***

De Ethische Code beschouwt dat het gebruik van een betaalsysteem bij de ontvangst van een sms niet in alle omstandigheden wordt aangeduid. De Ethische Code verbiedt dan ook een dergelijk systeem in het kader van een chatdienst via betalende sms'en (die dienst moet worden onderscheiden van gratis chatdiensten op internet zoals MSN Messenger). Er bestaan immers voorbeelden van klachten waarbij het krediet van een herlaadkaart van een chatter meermaals na elkaar volledig werd opgebruikt omdat de chatter 's nachts (terwijl hij sliep) verscheidene ongevraagde berichten ontving via een betalende chatdienst.

- ***Het versturen van waarschuwingsberichten wanneer in het kader van sms- of mms-diensten een drempelbedrag van 10 euro overschreden wordt (art. 66, 83, 85 en 94)***

Tussen het zenden en ontvangen van berichten naar een sms- of mms-betalnummer en de afrekening ervan op de telecomfactuur zit vaak een grote tijdspanne. Daardoor kan de

¹⁶ Dit trefwoord moet worden vermeld in de reclame en de informatie-sms('en) die de dienstenaanbieder na de inschrijving moet versturen (zie artikel 36, §3).

¹⁷ De huidige algemene maximumtarieven zijn onder meer te raadplegen in de rubriek "Informatie over betaalnummers" op www.telethicom.com.

eindgebruiker zijn totale uitgaven soms uit het oog verliezen. De Ethische Code bepaalt dat, wanneer de eindgebruiker een drempelbedrag van € 10 (en ieder veelvoud van € 10) per maand overschrijdt, hij een gratis waarschuwingsbericht moet krijgen. Bovendien moet dit bericht voor diensten die toegang geven tot spelen, wedstrijden of quizzen (art. 66) en diensten aan de hand waarvan kan betaald worden voor logo's of beltonen (artikel 85), georganiseerd in de vorm van een abonnement, herinneren aan de procedure die moet worden gevolgd om zich uit te schrijven van de dienst.

4. Rol van het hof van beroep van Brussel

Wanneer de Ethische Commissie een formele uitspraak doet over de naleving van de Ethische Code, kan elke betrokken persoon beroep aantekenen tegen de beslissingen bij het hof van beroep te Brussel binnen een termijn van zestig dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing. De kennisgeving bevat meer precieze informatie daaromtrent.